

[Paul Dam.]

Jeg er nu fremkommet med forskellige kritiske bemærkninger, og på visse punkter har jeg ikke lagt skjul på, at jeg har principielt temmelig afvigende synspunkter i forhold til det grundlag, som lovgivningen også efter ændringerne hviler på. Men under omstændighederne mener jeg, at de lovforslag, som de højtærede ministre her har fremsat, rummer så mange forbedringer, at vi fra vor side forventer efter et formentlig både hurtigt og grundigt arbejde i udvalget at kunne se et resultat ved anden behandling, som vi med glæde vil kunne støtte.

Johan Asmussen: Når der som her er tale om en omlægning af beskatningen på fast ejendom, kan der vel være anledning til indledningsvis at slå fast, at de uafhængiges opfattelse med hensyn til ejendomsskat principielt er den, at fast ejendom som grundlag for skat er forældet, et levn fra en fjern fortid, mere eller mindre tilfældigt virkende og derfor uretfærdigt, at dette i særlig grad gælder jord som produktionsmiddel, specielt landbrugs- og gartnerijord, og at skat på fast ejendom derfor bør afvikles snarest muligt som led i en samlet skattereform. Med denne opfattelse er vi i sagkyndigt godt selskab; blandt andre har jo professor Kjeld Philip, dengang han var radikal økonomiminister, givet udtryk for den samme grundindstilling.

Når man ser på den udvikling, der i en årrække har været på hele ejendomsskatteområdet, fiksering af statsejendomsskylden, afvikling af de kommunale bygningsskatter, ophævelse af grundstigningsskylden, mere eller mindre gennemhulning ved forskellige lettelser af landbrugets ejendomsskatter, er det tydelige tegn på, at man over en bred front har været klar over, at fast ejendom under nutidens forhold i virkeligheden ikke er noget rimeligt og hensigtsmæssigt grundlag for beskatning. Jeg mindes, at det ærede medlem hr. Ove Hansen ved første behandling i februar af de radikales forslag til folketingsbeslutning udtrykte sig på den måde, at han sagde: skal vi have faste skatter, mener vi så afgjort, at de bør ligge på selve grundværdien. Men altså ordene „skal vi have faste skatter“ . . . . (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Det

er misforstået!) . . . . Er det misforstået? Ja, som ordene normalt må fortolkes, synes jeg, at man deri skimter en vis grundlæggende tvivl om, hvorvidt vi overhovedet skal have faste ejendomsskatter.

Selv om de foreliggende lovforslag direkte tager sigte på andre, mere begrænsede formål, forenkling, tilpasning til de forventede stigninger ved den 13. almindelige vurdering o. s. v., sporer man efter min mening både i forslagene i forenklingssudvalgets betænkning og i selve lovforslagene og bemærkningerne hertil ligesom en mere eller mindre tydelig erkendelse af, at selve besiddelsen af fast ejendom, navnlig som driftskapital, specielt jord som produktionsmiddel, landbrugsjord, er noget, som man ud fra rent saglige hensyn bør og vil komme til at bevæge sig bort fra. Men hvis man nu i virkeligheden er på vej til en sådan erkendelse af, hvor udviklingen bør føre hen, synes jeg, man skulle udvise lidt større dristighed, tage konsekvensen af sin erkendelse og gøre alvor af at forlade dette ganske utidssvarende beskatningsgrundlag. Det vil sige, at man ved en omlægning af ejendomsskatterne som den, der her er tale om, burde gå så langt, som det er muligt i dag, og samtidig klart tilkendegive, at linjen i bestræbelserne er at komme bort fra ejendomsbeskatningen, så snart det er muligt, i forbindelse med omlægningen af hele den øvrige beskatning.

De uafhængiges stillingtagen til de foreliggende lovforslag må naturligvis ske på baggrund af denne principielle opfattelse, der ved flere lejligheder på forskellig måde er gjort gældende her i det høje ting af ordførere for mit parti og af mig selv.

For så vidt man endnu vil bevare en grundskyld, kan vi i princippet tilslutte os det forslag, der indebærer, at statsgrundskylden ophæves og overflyttes til kommunerne, og at statsejendomsskylden dermed afvikles. Men vi mener, som det også fra et par andre sider er sagt i dag, at det burde ske i væsentlig hurtigere takt end de planlagte 25 år.

Lad mig sige, at de tekniske forenklinger og forbedringer, herunder de ændrede opkrævningsbestemmelser, som er indbygget i lovforslagene, hilser vi naturligvis med tilfredshed. Må jeg have lov at indskyde en lille parentetisk bemærkning og gentage